

Vilaclara

Sant Feliu Sasserra

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Sector nord del terme municipal
Emplaçament A 1500 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 65'6

Coordenades:

Latitud: 41.9613
Longitud: 2.00606
UTM Est (X): 417634
UTM Nord (Y): 4645957

Classificació

Número de fitxa 08212 - 8
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: L'arrebossat que cobria els murs de càrrega es troba parcialment degradat. Diverses parts de l'edifici i algunes de les estructures annexes han estat reformades amb maó. La coberta, que conserva les bigues de fusta, es troba deteriorada.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 008A00064
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dl., 03/04/2006 - 02:00

Descripció

Vilaclara està situada a llevant de la riera de Relat, al solell d'un petit turó des del que es divisa, en direcció sud, gran part del terme municipal de Sant Feliu Sasserra.

Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions formada per un volum principal de planta rectangular i multitud de cossos adossats, que combinen la construcció en pedra i en maó, a totes les façanes.

Està composta de planta baixa, primer pis i golfes amb teulada de doble vessant i aigües a la façana principal. Les parets de càrrega són de maçoneria de pedra arrebossades de color blanc, i mostren cantonades diferenciades, algunes de les quals han quedat integrades als murs.

La façana principal, orientada al sud, presenta dos volums sobreposats de diferent nivell i adossats a la façana amb teulada d'una sola vessant, que juntament amb un mur de pedra tanquen un pati cobert davant la façana al que s'accedeix a través d'una porta emmarcada amb pedra i fusta, situada al capdamunt d'un rampa. Destaca una porta d'arc de mig punt adovellada actualment integrada dins el pati cobert. A nivell de primer pis s'hi pot observar una finestra emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat i un gran finestral al centre. Les golfes estan dominades per un porxo al centre amb barana de fusta i a cada banda quatre finestres d'arc de mig punt que formen una galeria.

La façana est presenta dos coberts d'us agropecuari annexats a nivell de planta baixa. Al primer pis s'obre una finestra emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat, composició que es repeteix a les golfes.

A les cantonades de la façana nord s'hi annexen perpendicularment dos estructures que comparteixen teulada i vessant amb el volum principal i que, juntament amb unes corts situades paral·lelament a pocs metres de la façana, tanquen un pati amb accés a través d'una portalada emmarcada amb pedra.

La façana oest presenta dues petites obertures a la planta baixa, tres finestres de majors dimensions emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat a nivell de primer pis i una sola finestra a les golfes situada a la part esquerra i també emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat. A la cantonada dreta s'hi annexen perpendicularment dues estructures d'ús agropecuari construïdes majoritàriament amb maó. Al voltant de la masia hi ha diverses edificacions, majoritàriament d'us agropecuari. En destaquen el pou circular construït en pedra uns metres a l'oest de la masia i la pallissa situada al costat est, construïda amb pedra davant d'una era enrajolada i amb una inscripció a la llinda de la porta principal.

Observacions:

La inscripció de la llinda de la porta de la pallissa, situada a l'est de la masia presenta la següent inscripció:

"ALABA SA ESUS Y MARIA JOSEPH VILA CLARA 1756"

Història

La masia de Vilaclara es troba documentada des del segle XI, formant part d'una unitat territorial primitiva, anomenada Pedrós, juntament amb el desaparegut mas Relat, Terradelles o la serra de Pinós i Degollats. Tenia una certa autonomia i en algun temps va ser una quadra civil, que acabà integrant-se en el terme i batllia de Sant Feliu.

En un capbreu de la cambreria de Santa Maria de l'Estany datat entre finals del segle XIV i principis del XV apareixen unes peces de terra de la masia Vilaclara, corresponent a la batllia del mas Serra de Sant Feliu, com a propietat del monestir.

També surt reflectit en el fogatges de 1497 a la vegueria del Lluçanès i curiosament no apareix al de 1553, tornant a aparèixer en el llibre de Consueta de 1618.

Tot i aquests orígens tan antics, l'edifici actual correspon bàsicament a una edificació del segle XVII i XVIII.

La família Vilaclara, va aconseguir al llarg del temps, adquirir multitud de propietats entre les que es poden comptar el desaparegut molí de Vilaclara, la torre Vilaclara i la glorieta Vilaclara, entre moltes altres propietats tant a Sant Feliu Sasserra com fora.

Bibliografia

AADD, Sant Feliu Sasserra. Capital històrica del Lluçanès: dels orígens als nostres dies, Centre d'Estudis del Lluçanès i Centre d'Estudis del Bages, 2003

IGLÉSIES, J, El fogatge de 1553. Estudi i transcripció, Dalmau, Barcelona, 1981

IGLÉSIES, J, El fogatge de 1497. Estudi i transcripció, FSVC Dalmau, Barcelona, 1992

MASRAMON, R, El Lluçanès central. Història de la baronia de Lluçà, Ajuntament de Prats de Lluçanès, 1990

ROCAFIGUERA, F de, El capbreu de la cambreria de Santa Maria de l'Estany de temps del cambrer Antoni Bet, Patronat d'Estudis Ausonencs, 1987

